

Oto dokładna historia szkoły do roku 2005 opracowana na podstawie różnych dostępnych źródeł przez Mirosławę Matuszak.

POCZĄTKI SZKOŁY PODSTAWOWEJ W RZGOWIE

Szkolnictwo na terenie Rzgowa datuje się od roku 1872¹. W 1898 roku został pobudowany dom szkolny, w którym mieściła się trzyoddziałowa szkoła elementarna. Nauczycielką była początkowo prawdopodobnie Kazimiera Jarzębińska, a po niej Franciszek Pierczyński. Zgodnie z zarządzeniami ówczesnych władz rosyjskich, nauka odbywała się w języku rosyjskim.

Następna informacja w kronice szkolnej dotyczy strajku szkolnego zorganizowanego przez rodziców w 1905 roku. Uformowano pochód, który udał się do sąsiedniej wsi Grabienice. Kilku mężczyzn przywdziało stroje narodowe, niesiono sztandar z orłem, na którym widniał napis „Niech żyje Polska”. Po drodze śpiewano pieśni patriotyczne oraz wznoszono okrzyki żądające polskiej szkoły. W Grabienicach wstąpiono do kościoła, śpiewając „Boże coś Polskę i „Pod twoją obronę”, a następnie kilku gospodarzy udało się do nauczyciela F. Pierczyńskiego, żądając kategorycznie nauczania w języku polskim. Nauka została przerwana na trzy dni. Niedługo potem w gminie odbyła się rewizja, a potem „z nauczycielami było jeszcze gorzej”.

U p. Mroza na Olszaku istniała tajna szkółka, do której uczęszczało ok. 40 dzieci. Podobne tajne szkółki posiadały również Barłogi, a wkrótce niemal każda wieś.

Od 1912 roku funkcję kierownika szkoły pełnił Tadeusz Pierczyński.

W latach 1915 – 1917 kierownikiem szkoły była Jadwiga Pawlicka, a do grudnia 1920 roku Maria Pawlicka.

W grudniu 1920 roku stanowisko kierownika przydzielono Henrykowi Grabowskiemu. W tym samym czasie szkoła została przekształcona w 6 – oddziałową Publiczną Szkołę Powszechną.

Z dniem 1 września 1934 roku została utworzona 7 – klasowa Szkoła Powszechna im. Tadeusza Kościuszki, w której uczyło 5 nauczycieli.

¹ Archiwum szkoły, Kronika szkolna, tom I

W ostatnim roku przed wybuchem II wojny światowej stanowisko kierownicze objął Zygmunt Wacek.

Pierwsze oddziały armii niemieckiej wkroczyły do Rzgowa 15 września 1939 roku . W czasie okupacji szkoła była czynna od listopada 1939 roku do marca 1940 roku. Nauczyciele w tym okresie to: Henryk Grabowski, Maria Grabowska, Maria Jakubowiczowa i Stanisława Józwiakowa. Po nich stanowiska nauczycieli objęli Niemcy, zakładając szkołę niemiecką.

Po wojnie naukę rozpoczęto 15 lutego 1945 roku w starej szkole pod kierownictwem Marii Grabowskiej.

Z początkiem roku szkolnego 1945/1946 kierownictwo objął Władysław Bączykowski. Szkoła liczyła 7 kompletów: trzy klasy pierwsze, dwie drugie, jedna trzecia i jedna czwarta.

W roku szkolnym 1946/1947 funkcjonowało 8 kompletów: jedna klasa pierwsza, dwie drugie, dwie trzecie, jedna czwarta, jedna piąta i jedna klasa szósta przyspieszona. Liczba uczniów: 350. Nauka odbywała się w 6 izbach lekcyjnych, w tym 2 izby znajdowały się w budynku własnym, reszta izb była wynajęta, porozrzucana po całej wsi. W tym roku szkolnym szkoła została wyposażona w ławki i tablice; brak stołów, krzeseł, map, obrazów, globusów, biblioteki itp.² Brak lokali, wyposażenia, ciężkie warunki materialne nie wpłynęły dodatnio na poziom szkoły. Nauczyciele pracowali jednak ponad siły, dla idei, „nie zważając na brak chleba, ubrania, książek, opału”.³

Z dniem 15 września 1947 roku zorganizowano kurs 0D dla dorosłej młodzieży w celu likwidacji pookupacyjnego analfabetyzmu. Kurs obejmował dwa semestry, czyli realizował program piątej, szóstej i siódmej klasy szkoły powszechnej.

W połowie listopada 1948 roku zorganizowano kurs przysposobienia rolniczego oraz kolejny kurs dla analfabetów.

DZIEJE BUDYNKU SZKOLNEGO

2.1. Powstanie nowego budynku szkoły

Decyzję o budowie nowego gmachu szkolnego podjęto już w roku poprzedzającym wybuch II wojny światowej. 22 sierpnia 1938 roku spisano akt erekcyjny⁴ i przystąpiono do budowy. Niestety, wybuch wojny i lata okupacji niemieckiej nie pozwoliły

² Archiwum Państwowe w Poznaniu oddział w Koninie, „Inspektorat szkolny w Koninie 1945 –1950”, s.28 verte

³ Kronika szkoły

⁴ Kronika gminy

na kontynuowanie prac. To, co zostało wybudowane przed wojną, Niemcy zniszczyli, a cegłę z rozebranego gmachu wykorzystali do budowy domów dla osadników niemieckich.

Po wyzwoleniu spod okupacji niemieckiej szkoła borykała się z wieloma problemami – zarówno lokalowymi jak i brakami w wyposażeniu. Na terenie Rzgowa nie było obiektu, w którym mogłaby funkcjonować szkoła. W budynku starej szkoły mieściły się tylko dwie sale lekcyjne. Do roku 1949 dzieci zmuszone były uczęszczać do szkoły zorganizowanej w izbach wiejskich rozmieszczonych w czterech punktach – w budynku szkoły, w domach państwa Górczyńskich, Stefanowskich i Buziaków.

Rozproszenie izb lekcyjnych, niedostateczne umeblowanie i wyposażenie w znacznym stopniu hamowały prawidłowy tok zajęć i wpływały na ich niską efektywność.

Już we wrześniu 1946 roku zrodziła się myśl budowy nowego gmachu szkoły. Była to, wg kierownika szkoły, „bezwzględnie główna potrzeba”.⁵ Głównymi inicjatorami budowy byli: wójt gminy Marian Jakubowski, sekretarz gminy Miron Konopczyński oraz kierownik szkoły Władysław Bączykowski, dzięki którym 19 października 1946 roku został zawiązany „Obywatelski Komitet Budowy Publicznej Szkoły Powszechnej im. Tadeusza Kościuszki w Rzgowie”.⁶

Budowę gmachu szkolnego rozpoczęto na początku sierpnia 1947 roku.

W dniu 8 września 1947 roku miała miejsce uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego pod budowę szkoły. Po poświęceniu dokonany przez miejscowego proboszcza księdza kanonika Aleksandra Puzyrewicza został odczytany akt erekcyjny. Potem nastąpiło podpisanie aktu i wmurowanie go w lewym frontowym narożniku gmachu. Na zakończenie odśpiewano rotę „Nie rzucim ziemi”.

Budynek szkolny zaprojektował architekt powiatowy mgr Waław Goc. Wykonało go Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane z Konina.⁷

Fundusze na budowę pozyskiwano z różnych źródeł, m.in. od ofiarodawców – mieszkańców Rzgowa i okolicznych wsi, którzy deklarowali wpłaty określonych kwot⁸.

Prace budowlane postępowały dość szybko. Nowy obiekt szkolny uroczystie przekazano do użytku 9 października 1949 roku.⁹

⁵ Archiwum Państwowe w Poznaniu oddział w Koninie, „Inspektorat szkolny w Koninie 1945 – 1950”, s.28

⁶ Kronika szkoły

⁷ Archiwum szkoły, książka obiektu budowlanego w Rzgowie

⁸ Archiwum Państwowe w Poznaniu oddział w Koninie, „Zarząd gminy Rzgów 1945 – 1954, Lista ofiarodawców na budowę szkoły”

10 października rozpoczęto zajęcia w nowej szkole, która poprawiła warunki pracy uczniów i nauczycieli, chociaż „nie odpowiadała warunkom zdrowotnym, gdyż ściany były jeszcze wilgotne”¹⁰.

Nadal prowadzono prace związane z wykończeniem sali gimnastycznej.

Jednym z najważniejszych zadań w tym okresie było zabezpieczenie terenu budowy, ogrodzenie placu szkolnego, który był dostępny dla wszystkich – wjeżdżały tam wozy i samochody, odbywały się różne zjazdy, a nawet stały kopce z ziemniakami i miały miejsce szczepienia zwierząt. W związku z tym dzieci szkolne były pozbawione boiska.

2.2 Rozbudowa i prace remontowe

W czerwcu 1959 roku dzięki trosce i funduszom Inspektoratu Oświaty w Koninie otynkowano budynek szkolny.

Na początku lat 60 – tych wykonano ogrodzenie placu szkolnego i położono płytki na chodniku przed szkołą. Było to możliwe dzięki pomocy Komitetu Rodzicielskiego i Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej.

Mimo że Szkoła Podstawowa w Rzgowie dysponowała przestrzennymi klasopracowniami, to jednak warunki pracy nie były zadowalające. Brakowało podstawowych wygód - centralnego ogrzewania, bieżącej wody, kuchni z magazynem, jadalni, świetlicy, ubikacji, szatni. Budynek ogrzewały piece kaflowe, w wodę zaopatrywano się ze studni znajdującej się na boisku szkolnym. Odzież wierzchnią zostawiano na wieszakach umieszczonych na szkolnych korytarzach.

W związku z tymi niedogodnościami w roku szkolnym 1968/1969 rozpoczęto instalację centralnego ogrzewania, które uruchomiono 22 października 1971 roku, a w roku szkolnym 1970/1971 rozpoczęto kapitalny remont budynku w celu przystosowania piwnic do zagospodarowania. Prace ukończono w styczniu 1972 roku. Dzięki remontowi piwnicy uzyskano następujące pomieszczenia:

- kuchnia z magazynem,
- jadalnię,
- świetlicę,

⁹ Złota księga

¹⁰ Kronika szkoły

- salę audiowizualną,
- kotłownię,
- skład opału,
- hydrofornię,
- magazyn dla woźnego i sprzętaczek,
- łaźnie,
- pomieszczenie na sklepik szkolny,
- ubikacje dla personelu, dziewcząt i chłopców.

W ten sposób stworzone zostały lepsze warunki dla prawidłowego funkcjonowania szkoły.

13 stycznia 1972 roku Wydział Oświaty w Koninie zlecił Przedsiębiorstwu Remontowo – Budowlanemu Gospodarki Komunalnej w Koninie dalsze prace remontowe;

- budowę pomieszczenia na natrysk,
- obudowanie grzejników,
- położenie wykładziny PCV na korytarzu w piwnicy,
- zabezpieczenie klatki schodowej,
- założenie instalacji odgromowej,
- instalację pompy wodnej w nowej studni.

W latach 1972 – 1975 przeprowadzano wielokrotnie remonty bieżące i prace konserwatorskie niezbędne do utrzymania obiektu w czystości i pełnej sprawności technicznej oraz zapewnieniu bezpieczeństwa dzieciom i pracownikom szkoły.

W roku 1973 założono ochrony na grzejniki w klasach i na korytarzach. Wykonano poręcze przyścienne na klatkach schodowych oraz przebudowano schody prowadzące do sali gimnastycznej. W sierpniu pomalowano dach, wykonano prace blacharskie oraz pomalowano niektóre pomieszczenia.

Podczas wakacji 1975 roku (lipiec – sierpień) założono nowe opłotowanie terenu szkoły od strony ulicy Konińskiej. Państwowe Przedsiębiorstwo Budowlane w Koninie przygotowało wykopy pod budowę boiska asfaltowego do gier drużynowych.

Stan techniczny szkoły w latach siedemdziesiątych nie budził zastrzeżeń. W następnych latach sytuacja pogarszała się z roku na rok. Brakowało finansów na remonty szkół. Wykonywano tylko najpilniejsze remonty, takie jak: wymiana pękniętych szyb w oknach, naprawa sprzętu szkolnego, konserwacja ogrodzenia, malowanie pomieszczeń.

W protokole z przeprowadzonego przeglądu stanu technicznego budynku Szkoły Podstawowej w Rzgowie z dnia 28.04. 1994 roku czytamy o następujących zaleceniach:

- zabudować kaloryfer w świetlicy szkolnej,
- położyć lub naprawić parkiet w sali gimnastycznej,
- przeprowadzić malowanie wszystkich pomieszczeń wraz ze stolarką zewnętrzną i wewnętrzną,
- naprawi zniszczone kontakty prądu elektrycznego.¹¹

W związku z koniecznością dobudowy nowego skrzydła szkoły w czerwcu 1993 roku został zawiązany Społeczny Komitet Rozbudowy Szkoły pod kierownictwem Wiesława Woźniaka.¹² W dobudowanym skrzydle miały mieścić się nowe sanitariaty, zaplecza sali gimnastycznej, gabinet nauczyciela wychowania fizycznego oraz biblioteka z czytelnią. Prace budowlane rozpoczęto wiosną 1994 roku. Inwestycja była możliwa dzięki zaangażowaniu dyrektora szkoły mgr. Bartłomieja Berlińskiego, wójta gminy oraz Społecznego Komitetu Rozbudowy Szkoły. Głównym wykonawcą robót był „Hydrowart” w Koninie.

Obecnie szkoła jest budynkiem dwukondygnacyjnym o powierzchni użytkowej 1.814,58 m², kubaturze 5882,15m³, wyposażonym w instalację elektryczną, wodno – kanalizacyjną, telefoniczną, centralne ogrzewanie oraz urządzenia odgromowe.

Budynek główny składa się z dwóch części: A i B. W części B znajduje się sala gimnastyczna, przy której mieści się pokój nauczyciela wychowania fizycznego i szatnie dla uczniów.

W piwnicy znajdują się szatnie uczniowskie, jadalnia, kuchnia z magazynem, kotłownia, pomieszczenie dla sprzątaczek i woźnego, gabinet pielęgniarki szkolnej.

Na parterze budynku znajdują się obecnie dwie sale lekcyjne, gabinet dyrektora, sekretariat, pokój nauczycielski, świetlica, łazienki dla uczniów, toaleta dla pracowników i dyżurka dla woźnych. Część parteru zajmuje Publiczne Przedszkole w Rzgowie.

Na piętrze znajdują się cztery sale lekcyjne, dwie sale będące aktualnie w remoncie, sala komputerowa, biblioteka szkolna, Izba Tradycji, łazienki dla uczniów

KADRA NAUCZYCIELSKA

¹¹ Archiwum szkoły, Protokół z przeglądu stanu technicznego z dnia 28.04. 1994 r.

¹² Archiwum szkoły, Kronika szkoły tom IV

3.1. Nauczyciele i ich kwalifikacje

Kadra nauczycielska stanowi jedno z najistotniejszych ogniw procesu dydaktycznego. Praca pedagoga ma decydujący wpływ na przygotowanie młodzieży do dalszej nauki, pracy i życia. Duże znaczenie mają kwalifikacje pedagogiczne nauczycieli, zakres wiedzy, autorytet.

Z chwilą wybuchu II wojny światowej ostrze terroru niemieckiego w pierwszej kolejności uderzyło w polską inteligencję, zwłaszcza w nauczycieli. W czasie okupacji został zamordowany przez hitlerowców w obozie koncentracyjnym w Mauthausen były kierownik szkoły w Rzgowie pan Henryk Grabowski.¹³

Szkolnictwo w wyzwolonej Polsce znalazło się w bardzo trudnej sytuacji. Najostrzejszy kryzys wystąpił w roku szkolnym 1946/1947. Brakowało wówczas 13 tys. nauczycieli, a ponadto w szkolnictwie pracowało ok. 12 tys. pedagogów niewykwalifikowanych, stanowili oni 17,7%.¹⁴

Władze oświatowe podjęły szereg działań w celu szybkiego rozwiązania trudnych problemów kadrowych.

Bezpośrednio po wojnie główną formą kształcenia nauczycieli szkół powszechnych było 4 – letnie liceum pedagogiczne. Nową formą kształcenia nauczycieli były Państwowe Wyższe Szkoły Pedagogiczne, pierwsze Ministerstwo Oświaty zorganizowało w roku 1946.¹⁵

W pierwszych miesiącach działalności szkoły tuż po wyzwoleniu pracę w szkole w Rzgowie rozpoczęło pięciu nauczycieli, którzy uczyli 330 uczniów w 7 oddziałach.¹⁶

Mimo trudności kadrowych w innych regionach Polski, szczególnie w środowiskach wiejskich, skład Rady Pedagogicznej Szkoły Podstawowej w Rzgowie był raczej ustabilizowany. Skupienie pedagogów z dużym stażem zawodowym i doświadczeniem, związanych ze środowiskiem, wpłynęło pozytywnie na jakość pracy pedagogicznej.

Nauczyciele w przeważającej części posiadali odpowiednie kwalifikacje zawodowe. Pedagodzy pierwszych powojennych lat, którzy mieli ukończone Seminarium Nauczycielskie: Maria Grabowska, Maria Jakubowicz, Felicja Kubacka, Władysław Bączkowski.

Pierwszym odnotowanym w dokumentach szkoły nauczycielem z tytułem magistra był Kazimierz Balcerzak pracujący w latach 1967 – 1984.

¹³ Kronika szkoły

¹⁴ A. Świecki, „Oświata i szkolnictwo w XXX – lecie PRL, Warszawa 1975, s. 160

¹⁵ M. Pęcherski, M. Świątek „Organizacja oświaty w Polsce w latach 1917 – 1977, Warszawa 1978, s. 82

¹⁶ Kronika szkoły

Obecnie sytuacja kadrowa w Szkole Podstawowej w Rzgowie przedstawia się następująco: 16 nauczycieli z wyższym wykształceniem magisterskim, 2 nauczycieli z wyższym zawodowym. Aktualnie studiuje 7 nauczycieli.

W chwili obecnej 5 nauczycieli uzyskało awans zawodowy i posiada tytuł nauczyciela dyplomowanego.

3.2 Kierownicy, dyrektorzy i wicedyrektorzy Szkoły Podstawowej w Rzgowie w latach 1912 – 2005

KIEROWNICY

Tadeusz Pierczyński 1912

Jadwiga Pawlicka 1915 – 1917

Maria Pawlicka 1917 – 1918

Henryk Grabowski 1920 – 1938

Zygmunt Wacek 1938 – 1939

Maria Grabowska 15. 02.1945 – 06. 1945

Władysław Bączkowski 1945 – 1956

Andrzej Rybarczyk 1956 – 1973

DYREKTORZY GMINNI SZKÓŁ

mgr Henryk Glasner 1.01.1973 – 31.08 1974

mgr Andrzej Krakowski 1.09. 1974 – 31.01 1977

mgr Józef Dutkiewicz 1.02. 1977 – 15.08 1984

ZASTĘPCY DYREKTORA GMINNEGO SZKÓŁ

Andrzej Rybarczyk 1973 – 1978

mgr Marian Woškowiak 1978 – 1980

mgr Kazimierz Balcerzak 1980 – 1984

ZASTĘPCY DYREKTORA SZKOŁY

mgr Kazimierz Balcerzak 1973 – 1980

mgr Elżbieta Woškowiak 1980 – 1984

INSPEKTOR OŚWIATY I WYCHOWANIA

mgr Elżbieta Woškowiak 1984 – 1989

DYREKTORZY SZKOŁY

mgr Józef Dutkiewicz 15.08 1984 – 1.11.1984

mgr Bartłomiej Berliński 1.02 1985 –

mgr Robert Bandyh 7. 06. 2002 – nadal

WICEDYREKTOR

mgr Krystyna Reszkiewicz 1.09 1984 – 31. 08 1998

3.3 Grono pedagogiczne Szkoły Postawowej w Rzgowie w latach 1905 – - 2005

Bachera Maria	1984 –1997
Bajolek Alina	1998 – 1999
Balcerzak Kazimierz	1967 – 1984
Balcerzak Wanda	1966 – 1996
Bandyh Robert	1994 – nadal
Baszkiewicz Daniel	1981 – 1990
Bączykowska Maria	1946 – 1966
Bączykowski Władysław	1945 – 1956
Berlińska – Banaszak Olga	1991 – nadal
Berliński Bartłomiej	1984 – 2002
Błaszczyk Ryszard	1977 – 2004?
Błaszczyk Sabina	1959 – 1987
Błaszczyk Wanda	1993 – 1994
Błaszczyk Urszula	1990 – nadal
Bronowicka Aneta	1989 – 1990
Brzezińska Jadwiga	1928 – 1933
Brzeziński Michał	1928 – 1933
Brzęcka – Verlinden Maria	1990 – 2003
Chmielewski Arkadiusz	1983 – 1984
Chmielewska Irena	1973 – 1996
Chmielewski Piotr	1973 – 1990
Cichocka – Tuzin Marzena	1991 – 1993
Danielewska Maria	1990 – 1991

Danielewski Mirosław	1990 – 1991
Dąbrowska Maria	1970 – 2003
Dembińska Romualda	1965 – 1990
Dopierała Jolanta	1998 – 2000 i 2003 – 2004
Dutkiewicz Józef	1965 – 1990
Frątczak Mirosław	1987 – 1989
Fronczak Zenona	1959 – 1960
Glasner Henryk	1973 – 1974
Głoszkowski Ryszard	brak danych
Gosławska – Walkowiak Małgorzata	1982 – 1986
Goździkiewicz Kazimierz	1994 – 1996
Górka Alicja	1996 – 2000
Górka Stanisław	2003 – 2004
Grabka Katarzyna	1991 – 1994
Grabowska Maria	1917 – 1961
Grabowski Henryk	1920 – 1941
Grabowski Zbigniew	1958 – 1959 i 1961 – 1966
Grzeziukówna Zenejda	1931/1932
Hetmańczyk Wiesława	1998 – 1999
Hyży Henryk	1980 – 1983
Jakubowicz Anna	1982/1983
Jakubowicz Maria	1927 – 1959
Jakubowicz Mirosława	1980 – 1982
Janicki Kazimierz	1923 – 1933
Janicki Ryszard	1957 – 1985
Jankowska – Kasznia Janina	1952 – 1954
Jasiczek – Jakubowska Jadwiga	brak danych
Jśniewicz Jerzy	1983 – 1985
Kaliska Irena	1954 – 1955
Karmowska – Siwik Elżbieta	2002
Karmowska Stanisława	1969 – 1970
Kin Ewa	1987 – nadal
Klichamer Magdalena	2003 – 2004
Kołodziejczak – Stefanowska Irena	brak danych

Kopczyński Stanisław		1945 - 1948
Kowalczykiewicz Maria		1977 – 1993
Kowalczykiewicz – Zaczewska Joanna		
Krakowska Barbara		1984 – nadal
Krakowski Andrzej		1974 – 1977 i 1990 – 2000
Krygier Anna		2003
Krzyżaniak Halina		2003?
Kubacka Felicja	1	945 – 1971
Kubacka – Ślesińska Natalia		1950 – 1953
Kubiak – Krzywoń Wiesława		1966 – 1975
Kuchowicz Bronisława		1933 – 1939
Kuchowicz Józef		1933 – 1939
Kuczkowska Teresa		1956 – 1957
Lachowicz Nikodem		1963 – 1967
Lenard Jan		brak danych
Lewandowski Jacek		1991 – 2001
Lewicz Alina		1993 – 1997
Łeska – Mrówczyńska Ewa		1984/1985
Łukaszewska Marcjanna		1945 – 1949
Majewska Magdalena		1990 – nadal
ks. kan. Makowski Aleksander		brak danych
Marszewska Krystyna		1951/1952
Matecka Maria		1979 – 1999
Matuszak Alicja		brak danych
Matuszak Mirosława		1985 – nadal
Michalak Małgorzata		1982 – 1987
Michalak Ryszard		1982 – 1983
Mikołajczyk Irena		1973/1974
Napieralska Jadwiga		1971/1972
ks. Nowak Jan		1945 – 1946
Osajda Zenona		1981 – 2000
Parus Maria		1976 – nadal
Paszkuć Mirosława		1988 – nadal
Pawlaczyk Małgorzata		1991 – 1999

Pawlicka Jadwiga	1915 – 1917
Pawlicka Maria	1915 – 1917
Pierczyński Franciszek	1905
Pierczyński Tadeusz	1912/1913
Piotrowsa – Piórkowska Anna	1948/1949
Prokopowicz Ryszard	1963 – 1967
Przespolewska Barbara	1978 – 2003
Przybyła Władysław	1954/1955
ks. Puzyrewicz Aleksander	1948 – 1951
Reszkiewicz Krystyna	1981 – 2001
Rybarczyk Andrzej	1947 – 1979
Rybarczyk Jadwiga	1946 – 1978
Rybicka Maria	1952 – 1981
Sakowska Halina	1973 – 1991
Sałustowiczowa Zofia	brak danych
Siepka Marianna	1953 – 1991
Sikorska Irena	1973 – 1974
Słowińska Sylwia	2003 – 2004
ks. Sobieraj Józef	1953 – 1959
Sokołowski Jerzy	1945
Szczepaniak Helena	1951 – 1990
Szober – Dziublewska Wanda	1963 – 1967
Szunigalska Dorota	1994 – 1995
Szumigalska Irena	1980 – 1999
Szymczak Marianna	1959 – 1990
Śmigielska Bożena	1959 – 1960
Śmigielska Irena	1975 – 1988
Tuziński Józef	1960 – 1973
Wacek Helena	1938 – 1939
Wacek Zygmunt	1938 – 1939
Waligóra Czesław	1957 – 1964
Wawrzyniak Bożena	1978 – 1993
Wiśniewska Zofia	brak danych
Włodarczak Jolanta	1990 – 1997

Wolniewicz Agata	2001 – nadal
Woškowiak Elżbieta	1966 – 1996
Woškowiak Marian	1978 – 1982
Wróbel Kazimierz	brak danych
Wróblewska Eugenia	1924 – 1926
Wykrętowicz Stanisława	1954 – 1956
Zandecka – Paleta Violetta	1983 – 1986
Zieliński Sławomir	1984 – 1987
Żurek Józefa	1945 – 1948
Wróblewska Eugenia	1924 – 1926
Wróbel Kazimierz	brak danych